

Είναι γνωστή η προσπάθεια του μνημονιακού πλέον ΣΥΡΙΖΑ να παίξει το κακόγουστο θέατρο «διαφωνώ με το μνημόνιο αλλά θα το εφαρμόσω».

Το ζήσαμε όλο το καλοκαίρι με το «καημένο το παιδί» που το εκβίασαν οι δανειστές και «υποχρεώνεται» έτσι να ψηφίσει και να εφαρμόσει το 3ο μνημόνιο.

Το είδαμε με μέλη της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ που τη μία μέρα ψήφισαν την ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά και την άλλη μέρα διαδήλωναν ενάντια στην ιδιωτικοποίηση.

Το βλέπουμε και στο χώρο της παιδείας όπου ο Υπουργός κ. Φίλης καταγγέλλει την αδιοριστία που αφήνει χιλιάδες κενά αλλά την εφαρμόζει και τη νομιμοποιεί με τις προτάσεις για τη θετική αξιολόγηση της απλήρωτης εργασίας.

Στα πλαίσια αυτού του θεάτρου ο Υπουργός είχε κανονίσει με το ΔΣ της ΟΛΜΕ ραντεβού για «διάλογο». Λίγες μέρες μετά την εξαγγελία του για την θετική αξιολόγηση της απλήρωτης εργασίας. Την ίδια στιγμή που εκατοντάδες σχολεία δεν κάνουν κανονικά μάθημα (κατά τ' άλλα με 3-4 μέρες κατάληψης το κράτος τιμωρεί τους μαθητές για τις χαμένες ώρες). Την ίδια στιγμή που το σύνολο της μνημονιακής πολιτικής (αδιοριστία, υποχρηματοδότηση, μισθολόγιο-φτωχολόγιο, αξιολόγηση, κινητικότητα, μαθητεία-τσάμπα και ανασφάλιστη εργασία μαθητών κοκ) προωθείται κανονικά.

Στο εκπαιδευτικό κίνημα είναι κατοχυρωμένο χρόνια τώρα ότι σε διάλογο-θέατρο δεν καθόμαστε. Ότι διάλογο τα αρνιά με το λύκο δε μπορούν να κάνουν. Έτσι στα λεγόμενα ραντεβού σωστά αδιόριστοι εκπαιδευτικοί και συνδικαλιστές (από τις Παρεμβάσεις-Συσπειρώσεις και από το ΠΑΜΕ) έκαναν παράσταση διαμαρτυρίας και απαίτησαν τα αυτονόητα.

Η σημερινή κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν είναι η προηγούμενη όπου ικανοποίησε κάποια από τα αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος (τράπεζα θεμάτων, επιστροφή διαθέσιμων). Που για λίγους μήνες μετεωριζόταν ανάμεσα στο ρήξη ή υποταγή μέχρι να υποταχθεί πλήρως. Όπου το εκπαιδευτικό κίνημα προσπαθούσε να την πιέσει για να ικανοποιήσει περισσότερα αιτήματα, δεδομένου ότι είχε εκλεγεί με ένα μετριοπαθές φιλολαϊκό πρόγραμμα.

Η σημερινή κυβέρνηση είναι μια μνημονιακή κυβέρνηση σαν τις προηγούμενες. Ήρθε για να εφαρμόσει τα καταστροφικά μνημόνια όπως οι προηγούμενες. Είναι σε πόλεμο με το λαό και το εργατικό κίνημα. Όχι σε διάλογο. Οι Υπουργοί, τα στέλεχη, οι βουλευτές αυτών των κυβερνήσεων είναι ανεπιθύμητοι και όχι καλοδεχούμενοι.

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ στον πόλεμο αυτό κράτησε μια πολιτικά, ηθικά και συνδικαλιστικά κατάπτυστη θέση. Με απόφαση ΣΥΝΕΚ και ΔΑΚΕ κατήγγειλλε τη μαζική παράσταση διαμαρτυρίας των αδιόριστων και των εκπαιδευτικών και υπερασπίστηκε τον Υπουργό. Απόφαση όνειδος στα συνδικαλιστικά χρονικά που θυμίζει συνδικαλισμό αλλά Παναγόπουλος. Απόφαση που δεν τόλμησαν ποτέ να πάρουν πχ οι ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚ όταν οι εκπαιδευτικοί με διαμαρτυρίες έσπαγαν τον τότε υποτιθέμενο διάλογο της Διαμαντοπούλου.

Από τα 4 μέλη των ΣΥΝΕΚ την απόφαση ψήφισε και 1 μέλος που πρόσφατα αποχώρησε από το ΣΥΡΙΖΑ και είναι μέλος της ΛΑΕ.

Ως μέλη της ΛΑΕ και εκπαιδευτικοί συνδικαλιστές δηλώνουμε ότι μια τέτοια στάση είναι ασύμβατη με τις

ιδρυτικές αρχές της Λαϊκής Ενότητας. Τον αταλάντευτο αγώνα ενάντια στα μνημόνια και στις κυβερνήσεις που τα εφαρμόζουν.

Η Λαϊκή Ενότητα ή θα είναι μια πρωτοπόρα αντιμνημονιακή και αντικυβερνητική δύναμη ή θα είναι φιλοκυβερνητική δύναμη. Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει.

*Αθανασιάδη Παναγιώτα, Σύλλογος Π.Ε. «Παρθενώνας»
Αλεξίου Θόδωρος, ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων -Ζεφυρίου -Φυλής
Κατσιγιάννη Ευδοκία, ΕΛΜΕ Ηλείας
Κονταρίδου Ειρήνη, Γ΄ ΕΛΜΕ Δυτικής Αθήνας
Κουρούπη Σταμάτης, Γ. Γραμματέας ΕΛΜΕ Εύβοιας
Μανωλιάδου Ναταλία, ΕΛΜΕ Πειραιά
Μανούσακα Στέλλα, ΕΛΜΕ Πειραιά
Μαρούδας Διονύσης, αναπληρωτής εκπαιδευτικός
Μητρόπουλος Δημήτρης, ΕΛΜΕ Πειραιά
Μηλιάδου Ανθή, ειδική αγωγή - Σύλλογος εκπαιδευτικών Π.Ε. Καβάλας
Μπάρτσα Χριστίνα, ΕΛΜΕ Γ΄ Αθήνας
Μπέλμπας Χρήστος, Αναπληρωτής, ΕΛΜΕ Χανίων
Σιγάλα Κατερίνα, Σύλλογος εκπαιδευτικών Π.Ε. Νίκαιας
Τριβιζάκης Γιώργος, ΔΣ Ζ΄ ΕΛΜΕ Αθήνας
Τσαγλιώτης Γιώργος, ΕΛΜΕ Ρεθύμνου
Φύτρος Πέτρος, Δ.Σ. Ε΄ ΕΛΜΕ Αθήνας
Χαλβατζιδάκης Δημήτρης, Σύλλογος εκπαιδευτικών Π.Ε. «Αριστοτέλης»*

ektosgrammis.gr